

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217879
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312217879.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, v mene ktorej koná konateľ a advokát Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyni: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 2. decembra 2013 č. k. 10C/327/2012-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporkyni domáhala zaplata sumy 175 eur ako náhrady škody a sumy 774,48 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá jej vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Levice v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 6Er/749/2006. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i ust. § 41 ods. 1, 2 a § 44 ods. 1, 2, 7, 8 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného v čase začatia exekučného konania (ďalej aj ako „Exekučný poriadok - EP“). Z hľadiska skutkového stavu mal za preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice sp.zn. 6Er/749/2006 dňa 10.09.2009 doručila oprávnená - v tomto konaní navrhovateľka súdu prvého stupňa návrh na zmenu exekútora z JUDr. Soni Stodolovej na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Záhradnícka 60. Súd prvého stupňa žiadosti oprávnenej vyhovel uznesením zo dňa 25.11.2010 č.k. 6Er/749/2006-25 po tom, čo na výzvu exekučného súdu súdna exekútorka JUDr. Soňa Stodolová doručila dňa 09.06.2010 stanovisko k návrhu na zmenu súdneho exekútora a vyúčtovanie trov exekúcie. Dôvodom na zmenu exekútora bola údajná neefektívnosť konania pôvodnej exekútorke. Konštatoval, že neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní, ale zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či existuje dôvod na náhradu škody, resp., či vôbec nejaká škoda vznikla. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Mal za to, že v priebehu exekúcie, keď je podaný návrh na zmenu exekútora, nemôže vzniknúť oprávnenej škoda, keďže pôvodná exekútorka má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Z tohto dôvodu preto účastníkom exekučného konania nemohol vzniknúť ani stav právnej neistoty. Navrhovateľkou tvrdená majetková škoda nebola preukázaná, rovnako nebolo preukázané zníženie jej majetku. Svoje tvrdenia o škode

popísala všeobecne, tieto nedokladovala. Návrh navrhovateľky na znalecké dokazovanie zamietol majúc za to, že navrhovateľka je povinná preukázať a označiť návrhom uplatňovaný nárok a znalecký posudok má slúžiť na preskúmanie správnosti tvrdenia účastníka konania. V konaní nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Keďže nebola preukázaná škoda, ktorá mala navrhovateľke vzniknúť a príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou a následkom, ako ani nemajetková ujma, návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP) a neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ OSP).

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvého stupňa dostatočne, správne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporkyni domáha zaplata sumy 175 eur z titulu náhrady škody a sumy 774,48 eura z titulu nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutých jej v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Levice v exekučnom konaní vedenom na označenom súde pod sp.zn. 6Er/749/2006. Nesprávny úradný postup navrhovateľka vzhľadla v nevydaní rozhodnutia o žiadosti oprávnenej na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Podľa § 44 ods. 7 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamena povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

V preskúmanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje nasledovné.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k samotnému prejednaniu odvolania navrhovateľky, zaoberal sa ňou namietanou vadou konania, spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Navrhovateľka zdôvodnila svoje odvolanie ust. § 205 ods. 2 písm. a/ OSP tým, že mala za to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP a to k vade konania, spočívajúcej v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP). Odňatím možnosti konať v zmysle uvedeného ustanovenia sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetom dôvodu odvolania sú tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatia možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Navrhovateľka v dôvodoch svojho odvolania ani nezdôvodnila, v čom videla uvedenú vadu konania. Odvolací súd preto podrobil preskúmaniu odvolací dôvod navrhovateľky a dospel k záveru, že prvostupňový súd sa v priebehu konania nedopustil žiadnej vady namietanej navrhovateľkou v dôvodoch svojho odvolania. Vzhľadom na to, že nezistil vady konania, pre ktoré by musel zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu, podrobil rozhodnutie súdu prvého stupňa meritórnemu preskúmaniu a zaoberal sa ďalšími dôvodmi odvolania navrhovateľky, spočívajúcimi v tom, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a následne vec nesprávne právne posúdil.

Ďalším dôvodom odvolania navrhovateľky bolo zamietnutie návrhu prvostupňovým súdom založeným na nedôveryhodnosti údajov. Odvolací súd sa s takýmto odvolacím dôvodom vôbec nestotožnil, pretože prvostupňový súd vo veci vykonal riadne dokazovanie, oboznámil sa s obsahom celého spisu exekučného súdu, správne zistil skutkový stav, použil správny právny predpis a správne ho aj aplikoval na daný prípad. Svoje rozhodnutie nezaložil na uvedenom dôvode tvrdenom navrhovateľkou v dôvodoch svojho písomného odvolania.

Čo sa týka ďalšej námietky navrhovateľky, že súd prvého stupňa nevykonal znalecké dokazovanie, v tejto súvislosti odvolací súd sa plne stotožňuje so súdom prvého stupňa, že v danom prípade nebolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, keď dospel k záveru, že navrhovateľke nevznikla škoda, a preto takéto dokazovanie by bolo v danej veci nadbytočné.

Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a vec posúdil v intenciách zhora uvedenej právnej úpravy. Súdom prvého stupňa správne konštatoval, že exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol po uplynutí 30-dňovej zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, pretože od podania návrhu do rozhodnutia uplynula dlhšia doba, pričom rozlíšil dobu od doručenia výzvy pôvodnej súdnej exekútorke do zaslania jej vyjadrenia. Súdom prvého stupňa od doručenia návrhu na zmenu exekútora vykonával vo veci úkony potrebné pre rozhodnutie o zmene exekútora, vyzval súdnu exekútorku na vyjadrenie a zaslanie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie. V tejto súvislosti nemožno exekučnému súdu vytknúť nečinnosť, pričom na druhej strane je potrebné vziať do úvahy, že zákonná úprava pre rozhodnutie súdu o zmene exekútora určuje lehotu 30 dní, ktorú exekučný súd prekročil. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty ale nezakladá automaticky nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú navrhovateľka v tomto konaní uplatňuje.

Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný súdnej exekútorke JUDr. Soni Stodolovej 08.08.2006. Súdna exekútorka doručila Okresnému súdu Levice žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 15.08.2006. K návrhu bol pripojený rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. Prvostupňový súd poveril exekútorku vykonaním exekúcie dňa 18.08.2006. Na návrh oprávnenej na zmenu exekútora, došlý prvostupňovému súdu dňa 10.09.2009, rozhodol súd dňa 25.11.2010, keď predtým si vyžiadal stanovisko od exekútorke, či súhlasí s týmto návrhom, ktorý bol zaslaný súdu dňa 09.06.2010.

V zmysle ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. platného do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť

orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Z uvedeného vyplýva, že k nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, v ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie vecí bez zbytočných prietahov.

Prvostupňový súd v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na to, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Poukázal na celý priebeh exekučného konania a dospel k záveru, že nedošlo k existencii prietahov v exekučnom konaní, a tým k nesprávnemu úradnému postupu ako jednému z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Preto návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľka uplatňovala nárok na majetkovú škodu ako účelne vynaložené náklady spojené s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodňovala márnym uplynutím lehoty, keď boli reálne ohrozené jej legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jej pohľadávky, a došlo zároveň k vyvolaniu rizík a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinnou a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolventnosti povinnej. Navrhovateľka v priebehu konania neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody, nepredložila relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody a výšku nemajetkovej ujmy. Nepreukázala, pokiaľ by aj došlo k vzniku škody, aká je príčinná súvislosť medzi oneskorením rozhodnutím o zmene exekútora a výškou škody.

V danej veci správne súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené posudzoval existenciu predpokladov zodpovednosti odporkyne za škodu uplatňovanú navrhovateľkou v konaní. V tomto smere v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Je nesporné, že k rozhodnutiu o zmene exekútora, ako bolo uvedené vyššie, došlo po uplynutí 30-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia, pričom ale navrhovateľka nepreukázala zodpovednosť štátu za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Návrhom uplatnený nárok na náhradu škody v sume 175 eur ako náhrady škody, ktorá mala predstavovať náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočnenou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnutím, na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnancov pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému a administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za podstatné konštatovanie, že exekučné konanie začalo vydaním poverenia pre súdnu exekútku JUDr. Soňu Stodolovú dňa 18.08.2006 na základe návrhu súdnej exekútky na udelenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zaslanej súdu prvého stupňa 15.08.2006. Samotná okolnosť, že došlo k vydaniu poverenia, mala za následok, že poverený súdny exekútor mal právo, ako aj povinnosť vykonávať úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky oprávnenej. Okolnosť, že súd prvého stupňa o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemá za následok vznik navrhovateľkou tvrdenej a uvádzanej škody, pretože úkony, za ktoré požaduje náhradu škody vykonával bez ohľadu na to, ktorý exekútor vo veci vykonával exekúciu. Z tohto dôvodu sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že účastníkovi exekučného konania nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote nemohol vzniknúť stav právnej neistoty a majetková škoda, ktorú uplatňuje návrhom.

Súd prvého stupňa vo veci dostatočne a riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vyvodil z neho aj správny právny záver. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporkyňa návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodala.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.